

jeg ikke med Billighed kan fordres. Naar vi nu skulle undersøge Spørgsmaalet, om Fragten er for høi, saa kommer det endda an paa, om dette med Føie kan siges. Jeg er selvfølgelig ingenlunde blind for, hvad den ærede Ordfører noget nærmere udtalte sig om, at det er det samme Selskab, som seiler fra Østlysten, fra Kjøbenhavn og fra Bestlysten af Sjælland; det giver jo ganske vist vanskelige Forhold, men kan man ikke enes med dette Selskab kan man jo søge til et andet Selskab, ogsaa til et udenlandsk Selskab. Men det er ingenlunde saagt, at fordi man ikke kan faae en tilfredsstillende Kontrakt med Selskabet, at man saa skal gaa over til Statsdrift. Der er i hvert Tilfælde en Form, hvor man kan sikre sig med Hensyn til Fragtspørgsmaalet, og det er ved at give Subventionen en anden Karakter. Nu er Subventionen sat til en rund Sum, saa og saa meget betaler man. Det er efter mine Overvejelser gjort af den Grund, at man derved faar vedkommende Selskab til at interessere sig for at faae Fragt. Man kan jo imidlertid sætte Subventionen paa en anden Maade. Man kan garantere saa og saa megen Fragt paa de Router, saa er man fuldstændig Herre over Fragtspørgsmaalet. Men her kommer netop en Vanskelighed — som man iøvrigt maatte kunde komme over ved at give bindende Regler til forskjellige Sider — at naar det samme Selskab seiler paa andre Router med, kan det paa disse Router underbyde de Tarter, der kan seiles paa fra Esbjerg, altsaa lade være med at interessere sig for at faae Fragt udadtil. Dette kan maatte forhindre saaledes, at man sørger for, at begge Parter blive interesserede i Fragtspørgsmaalet. Imidlertid har Sagen en Vanskelighed for mig. Da jeg nemlig henvendte mig til det ærede Finansudvalg før Jul, i December Maaned, forlangte man, at jeg skulde opsigte Kontrakten, og den ærede Ordfører, som den Gang var fungerende Formand i Udvalget, stillede da ikke i Ud-sigt, at der kunde være Tale om at give den Subvention, som man nu vil. Jeg har altsaa siden den Tid ikke kunnet røre mig og har ikke rørt mig; jeg skal imidlertid se at naae en bedre Ordning og virke til, at de Spørgsmaal, som den ærede Ordfører op-kastede, blive tagne under Overvejelse. Nu have vi Seilads paa Parkeston og Seilads

paa Hull. Der kan være Tale om at alter-nere, som den ærede Ordfører udtrykte sig, Seiladsen paa Parkeston med London. Jeg tror imidlertid, at deres Interesser, der ville til London, ere meget smaa, og jeg tror egentlig kun, at det er Svineslagterierne, der have Byst til at komme derop, og det af den ganske simple Grund, at man maa paaregne et Par Døgn's længere Reise til London end til Parkeston. I Parkeston løsner man jo nemlig Varerne om i en Fern-bane, der direkte fører dem til London, og fordeler dem i London 10 Timer efter An-komsten til Parkeston, medens man ellers skal ligge paa Themsen og lægte Varerne i Land, og det vil tage et Par Døgn. Man kan maasse indvende, at man kan gaa i Dok, men det kan man næsten aldrig kommet til; thi lad der være 10—12 Firmaer i London, der forhandle disse Varer, saa ville disse Firmaer hver for sig have deres Varer til den Dok eller det Holværk, som passer dem; kun forsaavidt interessere de sig for at faae Skibet til London. Altsaa i Almindelighed maa man lægte Varerne i Land fra Themsen, saaledes som man gjør med Flæsket paa Hamborg. Det er saaledes kun Flæsket, som vil til Londen, Smørret vil ikke kunne taale den længere Tid, som her er Tale om, af et Par Døgn, og vil staa sig langt bedre ved Besørgelsen, som den nu er. Hvad er det nu, der er klaget over? Det er over Fragten; for mig er der aldrig kommet nogen Klage over Besørgelsen, over den Maade, hvorpaa Routen besørger Tra-fikken. Den ærede Ordfører siger, at Staten kontrollerer ikke Skaftjølningen. Ja, det er fuldkommen rigtigt, Staten maa i den Hensende henholde sig til, at man har med honnette Folk at gjøre, og at man naturligvis ogsaa har nogen Sikkerhed for, at det kan tjendes paa Varerne, hvorledes de ere blevne oversendte. Vi kunne forøvrigt meget godt komme til at kontrollere Skaftjølningen, hvis det forlanges, thi man kan jo ansætte en Kontrollør om Bord paa hvert Skib. Det vil koste temmelig bethdeligt, men det er en Foranstaltning, der kan træffes; jeg har imidlertid ikke troet det rigtigt, at gjøre det. Nu er dernæst Spørgsmaalet, om Staten virkelig kan besørge denne Fart bedre; at den kommer til at besørge den dyrere, er aldeles sikkert. For det Første kan Staten ikke i og